

Groot in haar eenvoud,
edel in haar liefde en haar trouw,
schoon in haar vriendschap,

zo gedenken wij

Madeleine D'HAEYER

weduwe van Georges VAN DYCKE

Geboren te Nederbrakel op 17 september 1906
en er overleden in het rustoord Najaarszon
op 17 mei 2000,
gesterkt door de HH.Sacramenten der zieken.

De families VAN DYCKE en D'HAEYER danken u
voor uw blijken van christelijke deelneming.

De namis wordt opgedragen op vrijdag 23 juni 2000
om 18.30 uur in de Sint-Pietersbandenkerk te Brakel.

Rouwl. Fun. B.V.B.A. RAOUL, Brakel Tel. 055 42 24 49

Mémé Madeleine is heel stilletjes, haast ongemerkt,
van ons heengegaan. In haar laatste levensjaren had ze
zichzelf en ons hierop reeds voorbereid. Tot op haar
laatste dag is ze de veilige thuishaven gebleven voor
haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Heel haar leven lang was zij de zorgzame, geduldige
en liefdevolle moeder. Centraal stond het bewaren
van de hechte familieband, in goede en slechte tijden.
Zoals de zondagsmis, zo was het samen zijn met de
familie op zondagnamiddag, voor haar heilig. Gedeeld
verdriet woog er half zo zwaar en gedeelde vreugde
smaakte dubbel zo goed.

De materiële dingen hadden voor haar weinig belang.
De mensen en de kleine dingen des levens des te
meer. Zij was een betrouwbare toeverlaat, met een
sterk geloof in het leven. Ook na het overlijden van
Georges, nu bijna 28 jaar geleden, is zij de sterke
vrouw gebleven, trouw aan haar opdracht en met
vertrouwen in de toekomst.

Haar vele kleinkinderen en achterkleinkinderen waren
een blijvende bron van geluk. Haar trouw en geloof
werden zwaar beproefd bij het vroegtijdig heengaan
van Nelly, Denise en Gilbert. Maar de moed heeft zij
nooit verloren, ook niet wanneer de hoge leeftijd haar
hulpbehoevend maakte. Haar voorbeeld van moed en
vertrouwen zal ons altijd bijblijven.

Lieve ma, lieve mémé,
je bent heel lang bij ons geweest,
dank je lieve ma, lieve mémé,
dank je omdat je zolang bij ons bent geweest,
en al ben je er nu niet meer,
je zal nooit bij ons weggaan.